

[Borgbjerg.]

stor Toldminister og fremhævede, at han i 1908 havde været med til at gennemføre en 20 pCt.s Nedsættelse af Toldskatterne, er det, som man tager det. Jeg husker ogsaa meget godt Toldloven af 1908; jeg husker, at det vistnok oprindeligt var Meningen at sætte den indirekte Beskatning ned med 1½ Mill. Kr. — jeg tror knap, vi naaede saa vidt, jeg husker ikke aldeles nøjagtigt Tallene, og jeg har ikke haft Tid til at se efter. Vi naaede vistnok en lille Nedgang, og vi Socialdemokrater stemte da ogsaa for Toldloven af 1908, fordi den dog pegede i den rigtige Retning; men det var kun en lille Nedgang, nogle Toldsatser blev nok sat ned med 20 pCt., men andre blev sat op — at der kom en, forekommer det mig, meget rimelig Omlægning indenfor Toldsatserne, er en Ting for sig.

Men for Tiden agiterer man saaledes, at man siger: T-o-l-d siger Told, og man gør Told til det frygteligste af alt; men ikke desto mindre har man selv været med til at sætte Tolden op, og her hævder man, at man gør det paa en saadan Maade, at Told ikke vil virke varefordyrende. Det er denne Kendsgerning, jeg har tilladt mig at konstatere.

Toldskatterne udgør, saa vidt jeg husker, paa det fremlagte Finanslovsforslag noget over 80 Mill. Kr. Hvis jeg ikke tager fejl, var der, da Venstre for godt et kvart Aarhundrede siden kom til Roret, Toldskatter til et Beløb af ca. 30 Mill. Kr. I dette kvarte Aarhundrede er Toldskatterne altsaa omtrent tredoblet, og dertil har den ærede Finansminister ligesom den anden Finansminister, jeg nævnte, hver paa sin Vis bidraget. Den indirekte Beskatning er ikke sat ned.

Saa nævnte den højtærede Finansminister et Medlem her af Tinget, Socialdemokratiets Formand, der i ganske anderledes Grad maatte have Krav paa at kaldes en Toldminister. Det var højest besynderligt. Det Forslag, den højtærede Minister sigtede til, var et Forslag om Bemyndigelse for Regeringen til med Tilslutning af et Rigsdagsudvalg at ændre visse Toldsatser i opadgaende eller nedadgaende Retning. Den højtærede Finansminister har jo ikke Anelse om, hvor lidt eller hvor meget det vilde blive.

Jeg har udtalt offentligt — og det er rigtigt —, at der maaske ikke er en Øres Told deri. Det beror paa Situationen, det beror paa, hvad Regeringen i Forbindelse med Rigsdagsudvalget maatte anse for forsvarligt, og i det Forslag var der netop truffet Garantier mod en Vareprisforhøjelse. Men overfor det Forslag sagde man spottende og haanende: Det er noget fuldkommen nyt, Socialdemokratiet har opfundet, en Told, der ikke fordyrer Varerne!

Jeg slutter endnu en Gang med en Konstatering af, at nu er det altsaa de tre Toldpartier plus Toldministeren, som har fundet en Told, der ikke fordyrer Varerne. De anbefaler denne til det høje Ting, jeg kan i dette Tilfælde ikke gøre det.

Hendriksen: Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard har i Modsætning til det ærede Medlem Hr. Borgbjerg Ret i, at det var nødvendigt at skaffe Kompensation til Veje, saafremt man ønskede Stempel- og Tinglysningsgebyrerne nedsat, og dette var da ogsaa Hovedgrunden til, at vi fra vor Side gav Tilslutning til det Lovforslag, her er under Debat.

Jeg vil gerne takke den højtærede Finansminister for den indrømmende Udtalelse, han for et Øjeblik siden fremsatte vedrørende Standsningen af Banderoleudleveringen og Grunden til, at denne Standsning blev efterfulgt af fornyet Udlevering. Det var denne Standsning, som gav det ærede Medlem Hr. Drachmann Anledning til at fremsætte forskellige kritiske Bemærkninger ved Sagens første Behandling.

Den ærede Ordfører omtalte Detailhandleravancen og nævnte, at denne Avance — saaledes forstod jeg i hvert Fald det ærede Medlem — var for høj og burde nedsættes. Jeg vil gerne heroverfor slaa fast, at Levevilkaarene for Detailhandlerne indenfor Tobaksbranchen ikke er af en saadan Art, at der er nogen som helst Grund til at tale om en for høj Avance; den Fortjeneste, disse Mennesker har, er meget langt fra at kunne kaldes urimelig.

Til det ærede Medlem Hr. Borgbjerg, der vedblivende fastholder Modsigelsen mellem Udtalelserne ved første og anden Behandling, og som ikke en Gang, men mange Gange slog fast, at han kun konstaterede